

Niculeasa Law Firm: Curtea de Apel București și Înalta Curte de Casație și Justiție deslușesc raportul dintre dreptul de deducere al TVA și instituția ajustării TVA, confirmând definitiv regimul aplicabil obligației de ajustare a TVA deja dedusa în situația în care bunurile nu au mai fost folosite în scopul realizării operațiunilor taxabile

Echipele Niculeasa Law Firm, formate din avocații Madalin Niculeasa și Simona Braileanu, obțin o nouă soluție favorabilă în materia contenciosului administrativ și fiscal, convingând Curtea de Apel București și Înalta Curte de Casație și Justiție asupra regimului juridic aplicabil obligației de ajustare a TVA deja dedusa în situația în care bunurile nu au mai fost folosite în scopul realizării operațiunilor taxabile.

Soluția, obținută în reprezentarea unei entități afiliate unei instituții de credit, se aliniaza practicii judiciare la conturarea careia echipa **Niculeasa Law Firm** a contribuit în mod direct. Reprezentativa, în acest caz, este confirmarea definitivă a condițiilor ajustării TVA incidente atât în ipotezele de drept comun, astfel cum acestea sunt reglementate de art. 149 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cât și în cele de excepție consacrate de art. 152 din aceeași Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Deslușind raportul dintre dreptul de deducere al TVA și instituția ajustării TVA, instanța se apleacă în mod esențial deopotrivă asupra elementelor de ordin substanțial, precum contextul economic al pieței și situația particulară a contribuabilului, privit atât individual, cât și în cadrul grupului din care face parte, dar și asupra elementelor de ordin procedural, precum sarcina probei utilizării bunului în alt scop decât acela al realizării operațiunilor taxabile.

În ceea ce privește contextul economic, privit în sens obiectiv, respectiv în sensul dificultăților economice pe care societățile le întâmpină în realizarea scopurilor, instanța reține faptul că autoritățile fiscale nu pot invoca, pentru a demonstra neîndeplinirea scopurilor, trecerea unei anumite perioade de timp. Simpla împrejurare a trecerii timpului nu va putea dovedi așadar faptul că bunurile în cauză au fost utilizate în alte scopuri, ci va susține tocmai existența dificultăților în îndeplinirea scopurilor declarate, în condițiile în care discutăm despre bunuri atipice a caror utilizare poate fi afectată de o serie de elemente de ordin economic din piață.

În egală măsură esențială este și situația subiectivă a contribuabilului, privit atât individual, cât și în cadrul grupului din care face parte. În raport de particularitățile cauzei se poate conchide în sensul în care aceasta situație a contribuabilului poate justifica modificarea scopurilor sau imposibilitatea îndeplinirii scopurilor stabilite inițial. În acest context este important de reținut faptul că demersurile efectuate de o entitate afiliată pot reprezenta dovezi ale măsurilor luate în vederea îndeplinirii scopului realizării unor operațiuni taxabile.

Nu în ultimul rând, infirmând conduita bine-cunoscută și justificat criticabilă a organelor fiscale, instanța stabilește faptul că sarcina probei utilizării bunului în alt scop decât cel al realizării operațiunilor taxabile revine exclusiv autorităților fiscale și implică demonstrarea de către acestea a unui fapt pozitiv, acela că bunul a fost utilizat în alt scop, iar nu a unui fapt negativ, respectiv că bunul nu a fost utilizat în scopul declarat inițial.

Soluția instanței se remarcă inclusiv prin aceea că se aliniaza practicii Curții de Justiție a Uniunii Europene potrivit careia dreptul de deducere se naște în baza intenției demonstrate de a efectua operațiuni taxabile, indiferent dacă respectivele operațiuni sunt în mod efectiv realizate.

Abordarea exhaustivă a Curții de Apel București, confirmată de Înalta Curte de Casație și Justiție, în plus față de beneficiul concret pe care îl aduce părții prin anularea actelor administrativ-fiscale atacate, reprezintă un pilon esențial pentru consolidarea unei practici unitare în materia ajustării TVA și totodată un reper al standardului

obiectiv privind conduita și limitele de apreciere ale organelor fiscale.